

Hvenær kemur krían?

3 blöð qto. Reykjavík, 8.mai 1938.

40.

"Hver er Kennur Kriau?"

Hversvegna svo margir hafa lagt þessa spurningu fyrir mig, veit ég ekki, því vitaulega hafi ég engar fæðingarlínur kemur sáð framur in árin; eftir allt manni og margir eru reyndir, hafi sýnt og samnáð, að komudagar - og einnig fardagar ná lof Hófunddagi - fylgi þessa, eins og flestra annara, eru oftast breytilögir. Þó mi gæra ráð fyrir því, að ef hidasfarir er eigi því Kaldari og rýsjusamara, komi Kriau hringad til Sudurlandsins í hringdili frá 11. til 14. maí.

Dýrvinurinn og fuplafróðingurinn alkunni Þ. Skilseu í Eyraarbakka segir, að Kriau hafi komið hringad 20. maí árið 1878 eða mi fyrir 60 árum. Þó er árum síðar, 1880, hafi hún komið til Reykjavíkur 3. maí og til Eyraarbakka 11. maí; en all-oftast - þau árin er steyptur haus ná til um þetta, en það er frá 1878 til 1929 - telur hann komudaga Kriumar 14. maí hringad til Sudurlandsins, júst eystra eða hér, og berst þá heim við híd almenna. Alit áður fyrrum, að "Kriau komi í Hrossmessudag".

T. vorum

Vitaulegt er, að Kriumar verður vart Auðstufalls og einnig hér í Faxaflóa 2-3 dögum fyr en hér í Reykjavík, en eins og áður er sagt, eru fæðingarlínur hringad og hidasar á harskium til háð veðráttunnar: Hóss og Kold vóðanatt er hann oft til niðils fararfatma, en hross sudanstanatt veitir hann "loggjastuatakyr" í háð kemur hringad. Þetta hafi reyndar sýnt.

HDL

HDL

Þóttum í hoxju voru, og einnig mi, hafa manni þótt hafi sáð Kriuma hér um sumarmál (í apríl) eða fyrri, en þar hafi á vitaulega veind um Hattumíafa á hodo, en þeir þóttast eru líkur Kriumii: Hattumíafa á hodo, með soarta hattu í hofdium og rauda fotur, en óklofid stél og mátkinnur þessara fylgi er ólíkur. Hattumíafannir eru veijuloga hér í ferdiumi fyrir sumarmálin og gjást þó oft við vötnin hér fyrir innan bédium, Randavatu, Ekkidavatu og við Fölluvötnu og einnig hér nál og þ Reykjvíkurhofs. Það er þó andvælt að villast í þeim og Kriumii að öðru leyfi en því, að þá er "þinn kemur eigi komium". Hann er að þessu sinni heldur eigi komium, enda er veðráttan Kold þessa dögum, en í gær var ég að búa um hana í

hinn fríðlýsta landi þessum, Tjarnarhólsmannum, eins og mörg undanfarið er,  
 og sé ég þá hvern smáanarlega lítið land þennu er skilad — einu 200 fermetra —  
 til yfirháda fyrir sig og fjölskyldu sína, sem þó eigi byggir land þetta ein út af fyrir  
 sig, heldur leyfir öðrum og sér alveg östýldum „afnað jandarrimar“, en það eru hinum  
 fríðdómur og fögru endur, sem ni á síðari árum hafa gefið sig þeim ákennu þjó þessu  
 og fjölskyldu ni og kyni sínu, myndum mönnum og öldum til niðri, yndisbóta. Þótt  
 skíam sé talin hádrík og endurnar séu gefar, er samþernulagid meðal þeirra tíð  
 ákjósaulega sta; að einu mega endurnar eigi hafa niðri „ungang um ledinn“ eða „vera fyrir“  
 dratningumni, sem á landid og „<sup>öðrum</sup> þar Þessum allri og lósi“.

Því er það einu, að ég leyfi mér að benda í þessum fyrir öðrum hólma, einum eða  
 tveim í Tjorninni, því auk þess sem ég veit, að fjölda lejar manna þykki hólmi sé,  
 sem fyrir er, vera til niðri í fyrri höfuðstadium, veit ég að fjölmargir erlendir  
 ferðamenn hafa einmitt haft odd í því, badi við mig og öðra, að þessi hólmi, þótt lítil  
 sé, hafi vakið sérstaka athygli þeirra í því, hvernun andveit sé að búa svo um Tjornina  
 með litlu tilkostuadi, að hin og umhverfi þennar geti orðið höfuðstadarbúinn til niðri í  
 áu ogja og yndisbóta, m. a. með því að auk þess fylgja lífid í bœnum, sem alstadar er bændis  
 sé kostad niðri fé til, en hér lítlu ría engu. —

Það er þó full ástæða til að benda í Ófalmarg þér í bœnum, sem laga metti með litlu  
 tilkostuadi, en sem gerir munda bœnum niðri snyrtiloggi en þann er, því í samleiða  
 sagt er hann elsti snyrtiloggur, sigt í engum erlendir manna; en þar er oft „glögg“  
 gests. augad.

Hvar erlendir munda menn sjó húsogg, gjadngar o.s. fr. útstokado með skíp  
 og off kláms. yndum, en hér? Hvergi! Hvar gefið lífs annars fadar hino svo

nefndu, "Stöðla Breittu" við Húsbjargstöðum en hér? Hverji! Þar voru lausir steinar  
látur liggja hér og þar með þrum gangstéttum, þótt annars séu íslugar séu, óða þó  
jafnastir Mettan, hin vorstu samunhögg og sárasta eggjörð, nema hér.

Því séi í þessu og ótal fleiru myndarbrögum, fegundar tilfæringum og snytti-  
menntum óða hirt þó heldur, sem elti mí lídast lengur, en um það miki rita laus  
mál og aldrei í þriðja lagi, en þó sé í betra lagi, því það er óþolandi og hefir  
míni áhrif til ílls en margar kyggur.

Þetta er réttmæt en vinsamleg beuding til allra bjargbúa, en þó einhver til þess  
áðananna, en um þessi mál eigi að falla, að láti mí eigi við þennan óvönu síja  
lengur, heldur bræta þvi til bóta líd bráðasta.

Reykjavík, 8. maí 1938

Stalun